

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» καλύπτουσα ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου, δημοσιογραφικῶς, μόνον αὐτή, τὸν Κυθηραϊκὸν χῶρον, καλεῖ ἅπαντας τοὺς συμπατριώτας, ὅπως τὴν συντρέξουν εἰς τὸ ἔργον της, βέβαιαι ὄντες ὅτι προσφέρουν θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν φθινοντα τόπον μας.

ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ — ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ — ΜΑΧΗΤΙΚΗ ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» προσέφερε καὶ προσφέρει οὐσιαστικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Νῆσον μας.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ

Του Γεωργίου Α. Χασιακού

Πόση αγάπη στον τόπο του αλλά και πόση γνώση της ιστορίας του, της λαογραφίας του, των ανθρώπων του, των ήθων και των έθιμων του, πρέπει να διαθέτει ένας άνθρωπος, για να δώσει στο ευρύτερο κοινό, ένα διδύμο σαν κι αυτό του Γιώργη Χασιακού.

Όσο κι αν το έργο του είναι γνωστό, από προηγούμενες συγγραφές του, σχετικές με τη Ρούμελη και τους ανθρώπους της, εν τούτοις, αυτό του το τελευταίο είναι μια ολοκληρωμένη προσφορά στην ιδιαίτερη Πατρίδα του πρώτα, και γενικότερα στον Έλληνα-μό ύστερα.

Αν στον τόπο μας, στην Ελλάδα

μας, ή κάθε περιοχή της μπορούσε να διαθέσει έναν άνθρωπο σαν τον συγγραφέα των «Ρουμελιώτικων Παλμών», τίποτα δεν θα χανόταν από τα στοιχεία εκείνα που επάνω τους στηρίζεται και διαιωνίζεται το ελληνικό κύτταρο, ανανεούμενο ανάμεσα στο γρόντο.

Κάτι τέτοιες γραφές, θάπρεπε να διαθέτουν τα παιδιά μας, για να μπορέσουμε να σταθούμε σαν φυλή και σαν Έθνος, στη σημερινή μας εποχή που όλα εξισώνονται κάτω από την κατ' έπιφαση «έξελικτική πορεία των λαών».

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ
ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.
ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Αθόρυβον και ούσιαστικόν είναι το έργο του Ε.Ε.Σ. εις την Νήσον μας.

Το Τμήμα Κυθήρων του Ε.Ε.Σ. ιδρύθεν κατά τα τέλη του έτους 1970, έχει να επιδείξει κατά το πενταετές διάστημα της λειτουργίας του, σημαντική κοινωνική δραστηριότητα εις «λείστους» όσους τομείς ευποιίας και συμπαράστασης, προς τους έχοντας ανάγκην συμπατριώτας μας.

Προεδρευόμενον το Τμήμα εν Κυθήροις υπό του εγκρίτου και λίαν πεπειραμένου περί την διοίκειν, συμπολίτου μας κ. Γεωργίου Ξανθάκη, έχει προδηλώσει επανειλημμένως εις διανομήν ιματισμού εις άπόρους, διανεμομένου προσωπικώς υπό του ίδιου εις τα χωρία της Νήσου και κατ' οίκον, ώσάυτως δε σημαντική υπήρξεν η συχνή διανομή ειδών υποδήσεως εις άναξιοπαθούντας. Ιδιαίτερα μέριμνα κατεβλήθη και καταβάλλεται υπό του Τμήματος δια τους κατοίκους των Άντικυθρών και ιδιαιτέρως δια τους μικρούς μαθητάς του εκεί Δημοτικού Σχολείου, ούτινες εκτός των άλλων ειδών εφοδιάζονται με άφθονα τρόφιμα και γάλα δια τους χειμερινούς μήνας.

Κατά το παρελθόν, αδελφή του Ε.Ε.Σ. εκ του Κέντρου, έπεσκέφθη άπάσας σχεδόν τας Κοινότητας της Νήσου και έδίδασκε εις μαθητριάς και οίκοκυράς πρώτες βοήθειες, γεροντολογία, βοεποκομίαν κ.λπ.

Πέρυσιν το Τμήμα ήσυχολήθη με δειροφυτεύσεις δια πενκης δημοσίων όδών, ως δε πληροφορούμεθα θα τας έξακολουθήσει και κατά την νέαν χειμερινήν περίοδον. Όσαύτως σημειούνται τακτικώς έπισκέψεις των μελών του Τμήματος, εις άσθενείς κατ' οίκον και εις το Νοσοκομείον.

Εσχάτως, ήρχισεν η ένίσχυσις του Τμήματος του Ε.Ε.Σ. Κυθήρων και δια χρηματικών δωρεών εκ μέρους συμπολιτών μας μεταξύ των οποίων οι κύριοι και αι κυρίαί, Στυλιανός Καντιώτης, Δημήτριος και Πόπη Σταματιάδου κατ' επανάληψιν, Ίφιγένεια Λουκάκου, καθώς και ο εις Βυκολύβερ του Καναδά διαμένων εκ Πιτσιναδών Σωκράτης Μουρομάτης δια του ποσού των 8.698 δραχμών. Αί χρηματικά αυτά ένίσχυσεις, διανεμόνται κατά τάς παραμονάς των έορτών και κατόπιν προτάσεως των τοπικών Έπιτροπών των χωρίων, κατά τον δικαιότερον τρόπον εις άναξιπαθούντας συμπατριώτας μας.

Νομίζομεν ότι το παράδειγμα των ως ένω δύναται να μιμηθούν και άλλοι Κυθηριοί, ευρισκόμενοι εν Ελλάδι ή εν τη άλλοδαπή, με την βεβαιότητα ότι ο βόλος των βοηθειών πράγματι άναξιπαθούντας. Άλλωστε τούτο έγγυαίται και η ενεργός συμμετοχή του Ιατρού κ. Κ. Θεοδωρίδη, του Ταμίου του Τμήματος Άντου της Έθνικής Τραπεζής κ. Σ. Αύγερινου, και της Καθηγητριας Διδος Κυικής Μασσέλου, Γενικής Γραμματέως του Τμήματος, οι όποιοι όντως έχουν άφιέρωσει πολλόν χρόνον και προσπάθειαν, ώστε να κατεστήσουν υπόδειγμα κοινωνικής μονάδος, το Τμήμα του Έλληνικού Έρεθρου Σταυρού Κυθήρων.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ
ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Την τριακοστήν Νοεμβρίου, ήμεραν Κυριακήν και ώραν 5.30 άπογευματινήν, έδόθη διάλεξις εις την Αίθουσαν του Κυθηριακού Συνδέσμου εις Χώραν υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας με θέμα «Τό θαύμα της Φύσεως», ήτις έσυνοδεύθη εν συνεχεία υπό προβολής φωτεινών διαφανειών — αι όποιαί είχαν ως θέμα την ζωήν του Ίωσήφ.

Η διάλεξις ήτο η πρώτη μιας σειράς μηνιαίων όμιλών, αι όποιαί έπρογραμματίστησαν υπό του Μητροπολίτου, με διαφόρους όμιλητάς επί ποικίλων μορφωτικών θεμάτων.

Έλπίζομεν ότι αι εν λόγω όμιλίσαι και θα παρακολουθούνται υπό των συμπατριωτών μας άλλα και θα άποτελέσουν την άρχήν μιας πνευματικωτέρας κινήσεως εις την Νήσον μας.

ΔΩΡΕΑΙ

Ανταποκρινόμενοι εις την άπευθυνθείσαν αυτοίς υπό του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ έγγραφον παράκλησιν, ώπως ένισχύσωσιν οι κοινωκώς την προσπάθειαν έπισκευής, συντηρήσεως και έξωραίσμού του Έρεθρου Μητροπολιτικού Ναού Κυθήρων του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ», άπέστειλαν οι κάτωθι τας έξής εισφοράς, μέχρι σήμερα:

Στυλιανός Παν. Καντιώτης — Αθήναι	δραχ. 1.000
Έρμανουήλ Δ. Φατσέας — Αθήναι	» 500
Ιωάννης Νικ. Στάης, Δικηγόρος — Αθήναι	» 1.000
Φώτιος Π. Κατζίδης — Αθήναι, εις μνήμην Νίκης Ίω. Στάη	» 1.000
Νικόλ. και Έλένη Άντωνάκου — Αθήναι εις μνήμην Νίκης Στάη	» 1.000
Ρεγγίνα Π. Στάθ — Αθήναι, εις μνήμην Νίκης Ίω. Στάη	» 1.000
Ευάγγελος Σπ. Αύγερινός — Αθήναι	» 500
Κατίνα Κουβέλου το γένος Παν. Καντιώτου — Παλ. Φάληρον	» 200
Ιωάννης Π. Φώτιος — Αθήναι	» 1.000
Αικατερίνη Γουλάκου — Αθήναι, εις μνήμην Κυριάκου και Νικολάου Γουλάκου	» 1.500
Μαρία Παν. Άρόνη — Πειραιεύς	» 500
Κοσμάς Νικ. Πετρόχειλος — Αθήναι	» 500
Παναγιωτίτσα Θεμ. Πετροχείλου — Αθήναι	» 2.000
Νικόλ. Άσπιώτης, Καθηγητής Πανεπιστημίου — Θεσσαλονίκη	» 1.000
Διονύσιος Κλ. Πετρόχειλος, (Αντ)χης — Αθήναι	» 1.000
Σπυρίδων Γ. Άλθανάκης, Χημικός — Ρόδος	» 1.000
Αντώνιος Κουέλης, δικηγόρος, εις μνήμην των γονέων του Δημητρίου και Ευφροσύνης	» 2.000
Χαράλ. Παν. Φατσέας, Φωτογράφος — Κύθηρα	» 400
Όλγα Εύαγ. Δήμου το γένος Γ. Σκορδίλη — Αθήναι	» 1.000
Ζωή Χαράλ. Φατσέα — Κύθηρα, εις μνήμην Άγγέλου και Ρεγγίνας Κασιμάτη	» 1.000
Έρμαν. Δ. Κασιμάτης — Αθήναι	» 1.000
Οίκογένεια Γεωργίου Γραφάκου — Αθήναι, εις μνήμην Γεωργίου Σ. Άλθανάκη	» 2.000

Πάντας τους άνωτέρω ευγενείς δωρητάς ο Σεβ. Μητροπολίτης και το εκκλησιαστικόν Συμβούλιον εύχαριστούν θερμώς και έπικαλούνται επ' αυτούς την εύλογίαν του Έσταυρωμένου.

Εις τον Κυθηριακόν Συνδεσμον Αθηνών, άπεστάλησαν αι κάτωθι δωρεαί προοριζόμεναι δια το ΚΑΣΣΙΜΑΤΕΙΟΝ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ.

Α) Εις μνήμην Ιωάννου Σ. Κασιμάτη:	
Ο κ. Έρμανουήλ Βενάρδος (τ. Πρόεδρος της Κυθηριακής Αδελφότητος Κουηνολάνδης)	Δρχ. 1.000
Ο κ. Κωνσταντίνος Γκιζελής	» 1.000
Ο κ. Κωνσταντίνος Καραβουσαός	» 1.000
Η κυρία Φρόσω Καρύδη	» 4.000
Β) Ο κ. Σταύρος Μεγαλοκονόμος, εις μνήμην της αδελφής του Μαρίας	» 1.000
Οι κ.κ. Βίκτωρ, Γεώργιος, Διονύσιος Πανάρετος και η Κυρία Πίπτα Κορωνάου, εις μνήμην των γονέων των Ιωάννου και Φρόσως	» 5.000
Το ζεύγος Άναστασία και Δημήτριος Γκαβέτσος εις μνήμην Καλλιόπης Γεωργιάδου το γένος Φάρου	» 3.000
Η Κυρία Μαρία Σφαλαγκάκου και τα τέκνα αυτής εις μνήμην συζύγου και πατρός των Ευαγγέλου	» 1.500
Η Κυρία Μαριάνθη Κατράκη εις μνήμην συζύγου της Θεοδώρας	» 1.000
Γ) Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ κατέθεσεν ώσαύτως το ποσόν των δρχ. 5.000, ως είχεν άναγγείλη ο κ. Πρόεδρος αυτού κατά τα έγκαίνια του Γηροκομείου.	
Δ) Όσαύτως, εις μνήμην Ί. Σαμίου ή Κουβαρδά, άπεστάλησαν εκ των εις Σύνδνυ και Καμπέζαν Αυστραλίας, διαμενόντων άνεπιών του, δια χειρός κ. Νικολάου Καστρισιού, Δολλάρια Αυστραλίας 300 (τριακόσια) ή Δρχ. 12.756, δια την αγοράν επίπλων εις το Γηροκομείον.	

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Την 16ην Οκτωβρίου ήμεραν Κυριακήν και ώραν 11ην πρωινήν, έτελέσθη εν Αθήναις και εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Νικολάου, της όδου Άχαρών, τεσσαρακονήμερον μνημόσυνον, εις μνήμην του τόσον προώρως θανόντος, άειμνήστου δημοσιογράφου και εκλεκτού Κυθηρίου, Ιωάννη Σ. Κασιμάτη.

Της έπιμνημόσυνου δεήσεως, προέστη ο Μητροπολίτης Κυθήρων κ.κ. Ιερόθεος, παρέστη δε σύσσωμος ή εν Αθήναις και Πειραιεί Κυθηριακή παροικία, πλαισιώσασα την οικογένειαν του μεταστάντος.

Η παρουσία τόσων Κυθηρίων κατά την ήμεραν αυτήν, υπήρξεν μία έπιβεβαίωσις των ειλικρινών αισθημάτων των όποια έτρεφον όλοι προς το πρόσωπον του μεταστάντος.

**

Όσαύτως, προεξάρχοντος του Μητροπολίτου μας κ.κ. Ιερόθεου, έτελέσθη εις Κύθηρα, το 400ήμερον μνημόσυνον, του άειμνήστου Σοφοκλή Καλού του, εις το όποιον παρέστη πλήθος συμπατριωτών μας, τιμησάντων την μνήμην του μεταστάντος.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»
Εκδιδόμενη εν Αθήναις
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1975
ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 — 1972
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
Κοκκινάρη 18 - Κηφισιά
Τηλ.: 8015.546 - 8017.969
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»
Ιπποκράτους 65 Αθήναι
Τηλ.: 618.684
ΥΠΕΥΘΥΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΤΗΣ
Βασ. Σοφίας 8-10 — Δάφνη
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—
Εξωτερικού:
ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολλάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ
(περιλαμβανομένης άεροπορικής
Αποστολής)
Τιμή φύλλου Δρχ. 10

Νεκρολούλουδα σε εκείνους που έφυγαν

Στο Γιάννη Κασιμάτη
και στο Σοφοκλή Καλούτση

Του Γεωργίου Μουλού

Ας σημάνουν λυπητερά οι καμπάνες του νησιού και ο θρηνώδης απόηχος τους άς ξεχυθή στα βουνά, στα λαγυράδια, στους κάμπους και τ' άκρογιάλια, για το χαμό δύο επιλέκτων παιδιών, του Γιάννη και του Σοφοκλή, που έφυγαν για το άγύριστο ταξίδι.

Άφησαν όμως για πολλά χρόνια την προσωπικότητά τους, ο μόν Γιάννης, επί χρόνια κράτησε τον πυρσό άναμένο και επί σαράντα χρόνια εφώτισε το νησί και ήταν ο συνδετικός κρίκος τόσον των υπερπόντιων, όσον και των έντοπίων και των άλλων του Έλλαδικού χώρου. Ήταν το όμμα έπαφής και επικοινωνίας των Κυθηρίων στην παραιοσιακή τους έκφραση και κοινωνικότητα. Ήταν ακόμη ο πρωτοπόρος και έμπνευστής κάθε άναπλάσεως και έκσυγχρονισμού του τόπου.

Στην «Κυθηριακή δράση» ο ύπογράφων, κατά την χρυσή εποχή, με τις άσθενείς του δυνάμεις ίστώρησε τα άνιότρητα παραδοσιακά των Κυθήρων.

Ο Σοφοκλής, μπορεί να χαρακτηρισθή ο ιεροφάντης των Μουσών. Κάτοχος της έσω και θύραθεν παιδείας αλλά και της Ευρωπαϊκής και Βυζαντινής Μουσικής, υπήρξε ο μοναδικός και άνεπανάληπτος για τον τόπο παρά τα φυσικά και πνευματικά προσόντα

του δεν έπηρε τον δρόμον της φυγής προς την πρωτεύουσαν άλλ' έμεινε προσκεκολλημένος εις την γήν των πατέρων του, την όποιαν μέχρι τέλους υπηρέτησεν. Ο καλλιτεχνικός του οίστρος και η Λυρική ποιητική του διάθεσις δεν τον άφησαν άδιάφορον και έστράφη προς την εκκλησιαστική ποίηση και Μουσική. Συνέγραψε ακολουθίαν και συνέθεσε ύμνους προς την Μεγαλόχαρην των Μυριτίδων. Τώρα πιά που οι ψυχές των θα φτερουγίζουν στους εύανθείς λειμώνες του Παραδείσου άς προσεγγίσουν τον Θρόνον του δοτήρος της ζωής και του θανάτου παντεπόπου για να τον ίκετεύσουν όπως στείλη βάλαμον παρηγοριάς και άπαλυνει τον πόνον του μόν πρώτου στην πονεμένη σύντροφό του, τους αδελφούς του και όλους τους δικούς του, του δευτέρου δέ, στην σύζυγό του, το παιδί του, τον αδελφόν και αδελφές και λοιπούς συγγενείς.

Εις τους ναπούς τάφους των δέ, άς άνθίσουν μυρίνοια άνθη από τα χοϊκά Κυθηρικά σπλάχνα, θυμίαμα εύχαριστήριον εις αγαλίσιν των ψυχών των, για όσα υπέρ των Κυθήρων έπραξαν. Η μνήμη τους δέ άς είναι αιώνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΜΟΥΛΟΣ

ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

(Κληροδότρια Νικ. Ι. Τριφύλλη ή Καδάκου)

Αρ.θ. Πρωτ. 224

Το Διοικ. Συμβούλιον του Κληροδοτήματος Νικ. Τριφύλλη ή Καδάκου καλεί τους επιθυμούντας να καταλάβωσι την κενήν θέσιν του Βοηθού Φαρμακοποιού εις το «Τριφύλλειον Γενικόν Νοσοκομείον Κυθήρων» όπως υποβάλωσιν εις αυτό τας σχετικές αίτήσεις των.

Καθίσταται γνωστόν εις τους ενδιαφερομένους ότι πλην του Κρατικού μισθοδ του, ούτος θα έπιδοτεται και υπό του Κληροδοτήματος Νικ. Τριφύλλη, με δρχ. 2.500.— (δύο χιλιάδας πεντακοσίας) μηνιαίως.

Δια περισσότερας πληροφορίας οι ενδιαφερόμενοι δύνανται να άπευθύνωνται εις τα τηλέφωνα 691-2335, και 522-934 εν Αθήναις και εις το Νοσοκομείον εν Ποταμώ — Κυθήρων τηλ. 0733-33-203.

Έν Κυθήροις τη 1 Δεκεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

+ Ο Κυθήρων ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΑΦΟΙ ΤΖΑΝΝΕ

ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9

ΤΗΛ: 3231559 - 3231663

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΠΑΡΙΣ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Του κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Όταν η Τρωάδικη νύχξ έφθανε στα Κύθηρα το πέλαιο έδειχνε σαν γαλανή έκταση που χωνόταν στην άπεραντωνσύνη. Θάλας κανείς στο φθινόπωρο πρῶινόν πῶς ήταν μια θάλασσα παντεσπάνι.

Οι ναύτες της δὲν είχαν καθόλου κουρασάι. Έρχόντουσαν στὰ μέρη της Έλλάδας με μιὰ πλαστή προέση. Νά ξαναγυρίσουν στὴ Τροία τὴν Ἡσίονη, ἀδελφὴ τοῦ βασιλιᾶ τοῦ Πριάμου, πού είχαν ἀρπάξει ὁ Λαομέδωντας. Μόνον ἕνας δὲν ἀπ' αὐτοὺς ζεῖσαν τὸν ἀληθινὸ σκοπὸ τοῦ ξεκινήματός.

Με τὸν ρυθμὸ τῶν κουπιῶν τὸ πλοῖο ἔλο καὶ ζύγωνε στὸ Παλιὸ Φοινικικὸ λιμάνι. Τὸ σκαρί τοῦ δουλεμένου ἐπιτήδεα, ἔδειχνε τὰ ξύμπλια καὶ πλοῦτο τῆς ἀνατολῆς. Εἶχε ἀσυνήθιστα σκαλισμένα καὶ ἀστραφτολογούσαν τὰ ἐξαρτήματά του.

Ἡ βαρεὶα καὶ δύσκολη ὁμιλία τοῦ πληρώματος γύρισε τὸν ἀέρα τοῦ μικροῦ «πολιτισματο» Σκάνδεας, καθὼς ρίξαν τὴν ἀγκυρὰ του, διπλαρώνοντας τὸ πλοῖο. Σ' ἕνα ἄλλο πῶς ἀπλὸ Λακαδαμονικὸ.

Τὰ παιδιὰ καὶ οἱ περίεργοι τοῦ νηιοῦ τρέξαν νὰ τὸ ὑποδεχθοῦν καὶ πολλὴ ὥρα τὸ περιεργάζονταν ἕπ' τὸ μυράγκιο. Ἀκόμα καὶ πολλὰς ἰέρειες τοῦ μακρυνοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἦλθαν νὰ κοιτάξουν τοὺς νέους ἄνδρες του, πού είχαν κατὰ τὸ τέλος ξενικὸ.

Μερικοὶ μιλοῦσαν τὰ Ἑλληνικά. Εἶχαν ζήσει στὴν Κρήτη, συντροφιστοὶ τοῦ πρίγκιπα Πάρι, πού ήταν ἐπικεφαλὴς τῆς ἀποστολῆς, ἀπ' τὰ παιδικὰ του χρόνια.

Τοῦτο τὸ βασιλόπουλο, ὠραῖο σὰν Ἀδωνίς, εἶχε παράξενη ἱστορία. Σὰν πρόκειτο νὰ γεννηθεῖ ἡ μητέρα του Ἐκάστη, εἶχε δεῖ ἕνα φοβερὸ δεικνύ. Πῶς γέννησε μιὰ πυρκαγιά, πού ἔκαινε τὴν πόλη μετὰ τὰ πλοῦσια ἀνακτορὰ της. Τρομαγμένη τὸ διηγήθη στὸν ἄνδρα της, καὶ ἀπεφασίσαν μιὰ νὰ σκοτώσουν τὸ βρέφος. Οἱ θεοὶ ὅμως παρενέβησαν καὶ τὸ γλυτώσαν στὴν Ἰδρὶ τὸ μεγάλο βουνό, πού ἀνετράφηκε σὰν ἀπλὸς ποιμένας.

Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ Πάρι, ὅταν μέτωπε ἦταν πρωτόθυρη. Ἀδρὸς στὴ κορμωστασιά καὶ τὴν ὀψη, ἀφῆνε τὴν ἐντύπωση ἐνὸς ἀλαβάστρινου ἀγάλματος σκαλισμένου ἀπὸ ἑξίστον τεχνίτη. Ἔτσι διαλεχτὸς ξαναγύρισε στὴν πατρίδα του. Ὅχι δυνατὸς σὰν τὸ πρωταεὶς τοῦ τὸν ἔκτορα, μὰ χαριτωμένος στὴ σκόπευση καὶ τὰ τόξα.

Κάποιος ὁρῶς τὸν εἶχε περιζῶσει ἀκόμη. Λέγαν, πῶς οἱ Θεοὶ Ἡρα, Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη, φιλονικώντας γιὰ τὸ ποῖα ἦταν ὁμορφότερη μεταξὺ τους, τὸν διάλεξαν γιὰ νῆριτ, τάζοντας πλοῦτη, δόξες καὶ ὅτι θὰ ἐπιθυμοῦσε ἕνας θνητὸς. Αὐτὸς ἔδωσε πρόθυμα τὸ «μῆλο τῆς ἑριδος» στὴν Ἀφροδίτη, πού τοῦ ὁποσέθηκε τὴν ὠραιότερη γυναῖκα! Ἀπ' τὰ Ἀσιατικὰ ἀκρογιάλια οἱ ἄνθρωποι οὖτοι είχαν προπέμψει τὸ νηράδι. Στὴν κουραστὴ του συνεχῶς γλεντοκόπημα τῆς συντροφιάς. Κέφι πολὺ.

Πόσο διαφορετικὸ εἶχε σταθεῖ τὸ ταξίδι αὐτὸ ἀπ' ἐκεῖνα τῶν νέων καὶ τῶν παρθένων τῆς Ἀθήνας, πού μετὰ τὸ πλοῖο στὴν Ἰδρὶ θάλασσα στελνόντουσαν νὰ δοθοῦν δορὰ, τοῦ θεριοῦ Μινώταυρου;

Ἰσως ὅλοι τους νὰ τὸ ἔχαν ἀναλογιστεῖ αὐτό. Ἰσως, γιὰ τὸ εὐτυχὲς τέλος αὐτὸ καὶ τὰ θιθερὰ ταῖδια τὸ εἶχε φέρεῖ ἕνας ἄλλος ἀγαπημένος τῶν Θεῶν ὁ Θησεύς.

Κι' αὐτὸς τώρα ἀπασχολοῦσε τὴν σκέψη τοῦ Πάρι. Αὐτὸς, καθὼς, λέγαν, εἶχε ἀπαγάγει ἄλλοτε τὴν «μακροπέπλο» Ἑλένη, τὴν ἀσυνήριτη καλλονὴ τοῦ κόσμου. Εἶχε τὴν φήμη γυναῖκα κατακτητῆ.

Πῶς περὰ θὰ μπορούσε καὶ ὁ Πάρις, νὰ πλοῖα γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν Ἑλένη, πού εἶχε δεσμὸ γάμου μετὰ τὸν βασιλὴ τῆς Σπάρτης, νὰ ἀφῆσει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν χώρα πού

ἀγαποῦσε καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσει στὴν Τροία;

Ἰσως μετὰ τὴν ἐπέμβαση καὶ τὴν δύναμη τῆς φιλικῆς τοῦ Θεῶς. Μετὰ τὸ θάρρος τοῦτο ξεκινούσε...

★
Τὸ ἱερὸ τῆς Ἀφροδίτης στὰ Κύθηρα, εἶχε ἕνα σικερὸ δάσος. Πολλὰ γινόνταν, ἰδίως τὰ θράνα πού μάζευε κατ' ἀπ' τὰ κλαδιά τὸ σκοτάδι, σ' αὐτό. Ἐφφρνετες οἱ ἰέρειες τὸ διέτρεχαν παντοῦ ζιγνώντας τοὺς ἐνεβρεῦντες ἐραστές γιὰ νὰ εἶναι συνεπείς στὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά τους.

Ὁμιλοὶ ἀπὸ γειτονικοὺς τόπους ἀλλὰ καὶ ἄλλα μακρυνὰ μέρη φτάσαν στὸ νῆσι, πού εἶχε τὸ πανάρχαιο ὄνομα (ἐξέλινο ὁμοῖωμα τῆς Θεῶς) νὰ ἱσιάζουν στὴ Θεά. Τὶς μέρες μάλιστα τοῦτες ἦταν κατὰ τὸ ἀπίστευτο ἀπὸ τοὺς Σπαρτιάτες.

Ἡ βασίλισσά τους, ἡ Ὁραία Ἑλένη ἦταν ἐδῶ, νὰ προσευχηθῇ στὴν Ἀφροδίτη. Ὁ κόσμος τὴν εἶχε πικράνει μετὰ δῆθεν ἀλήθεια. Ἀκούστηκα, πῶς στὰ ἴδια τὰ Κύθηρα καὶ μέσα στὸ νῆσι, σὰν βρέθη ὁ λομόναχη μπροστὰ στὸ μαρμαρίνο ὄγαλμα τῆς Κυθέρειας, αὐτὴ ἡ Θεά, δλεπόντας ὅτι ἡ ὁμορφιὰ τῆς Ἑλένης, ἦταν πῶς τέλεια ἀπ' τὴν δική της, ἔκαμε νὰ συντριφῇ στὰ πόδια της τ' ἀγαλμὰ της.

Τὶ τρομαρὲς διαδόσεις! Ἀλλὰ καὶ πόσο θὰ τὴν δόραινε ἡ ἀμέλεια ν' ἀδιαφορήσει γι' αὐτὲς; Νὰ μὴ ξαναπροσκυλῇ στὴ Θεά;

Ἡ Ἑλένη ἦταν ἀπαράμυλλη σὰν καλλονή. Κόρη τῆς Λήδας (ἀπ' τὸν κύκνο πού μεταμορφώθηκε ὁ Δίας) εἶχε μιὰ ἀνεπιτήδευτη καλωσύνη στὴ ψυχὴ της.

Ἡ ζωὴ τὴν δοκίμασε ὥστόσο. Ἡρὶν παντρεῖται τὸ Μενέλαο, ἐνῶ εἶχε εὐλαβικὰ σταθεῖ στὸ νῆσι τῆς ὀρθίας Ἀρτεμίας, τελώντας θυσιᾶς τὴν ἀρπαξάν οἱ Περίθοος καὶ Θησεύς καὶ διεκδικώντας τὴν ὁ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτοῦ τοῦ. Ἀφοῦ τὴν είχαν πολὺ ἐρωτευθῇ, ρίξαν κλῆρο μεταξὺ τους, ἀπ' τὸν ὁποῖο ἔλαχε στὸν Θησεύ. Ὅμως καὶ μαζὶ τοῦ δὲν πρόλαβε νὰ ζήσει, γιὰτὶ τ' ἀδελφὰ τῆς Διδόκουρος, σπεύσαν νὰ τὴν λευτερώσουν.

Στὰ Κύθηρα ὁ Μενέλαος τῆς εἶχε φτιάξει θαυμάσιο παλάτι, πού καὶ μόνο τὰ λουτρά του — σκαλιστὴ καταπακτὴ δὲ θράχο — στοίχιζαν ἕνα μυθικὸ ποσό. Προσπάθησε μ' αὐτὰ νὰ δελεάσει τὴν ὠραία γυναῖκα του, ὥστε νὰ μὴν ἔχει κανένα λόγος νὰ μὴ τοῦ μένει πιστὴ καὶ ἀφοσιωμένη. Ἐξ ἄλλου ὁ «ξανθὸς» τοῦτος βασιλεὺς τὴν περιέβαλλε μ' ὑπερβολικὴ λατρεία. Τοῦ ἦταν ἀδύνατο ἰσως νὰ διανοηθῇ, ὅτι μποσοῦσε νὰ τὴν χάσει. Κατὰγονταν ἀπὸ τραγὴ γυνὴ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἦταν ὁ πῶς δοξαζόμενος βασιλεὺς ἀπ' τοὺς Ἑλληνες. Ἠγεμόνας, ἐξουσιαστής τῶν «Πολύχρυσων» Μυκηθῶν.

Τώρα κοντὰ στοὺς Σπαρτιάτες, πού είχαν ἀνάκαθεν σὰν θερετρὸ τους τὸ νῆσι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπικεπτες του, προστέθηκαν καὶ οἱ Τρώες.

Τὰ νύχτια ξεφαντώματα ἔτσι πύωνσαν σ' αὐτὸ καὶ τὸ δάσος τοῦ ἱεροῦ μέχρι τῶν ἡσυχῶν ἀκρογυαλιῶν τοῦ γινόνταν τὶς πῶς ἔντονος στιγμὲς μετ' ἀπ' τοὺς αἰῶνες πού πέρασαν καὶ θ' ἀκολουθοῦσαν...

★
Στὸ πρῶνὸ ἀπαλοφυσοῦσε ἡ νοτιά πού κάποτε γινόνταν σφοδρότερη, σὰν νάχε ρίξει ξάχαρι στὸν ἀέρα της.
Εἶναι ἀλήθεια ὅτι σ' αὐτὲς τὶς στιγμὲς δὲν ξεχωρίζαμε, ἀν τὶς ψευδαίσθησεις μας δίνει ἡ φύσις ἡ προσέχονται ἀπ' αἰσθόδοξη διάθεση. Μέσα μας νοιώθουμε μιὰ παρόρμηση, ἕνα τρικύημα χαράς.

Ἡ Ἑλένη ἀπ' τοὺς ἐρημικοὺς ἀκόμη δρόμους ξαναπῆγε στὸ νῆσι. Στὶς αὐλὲς τοῦ μέναν σκόρπιες ἀπ' τὴν γιορτὴ τοῦ βραδίου οἱ γιγλάντες τῶν μύρτων καὶ λουλουδιῶν πού τὸν στόλισαν καθὼς καὶ οἱ χαρωπὲς κορδέλλες τῶν μικρῶν ἀνδρῶν πού

ὠδηγῆθησαν στὴ θυσία. Ἐνα δὲν περιστερία ξεκουράζονταν στὰ περὶ ὅλῃα τῆς στέγης καὶ τὸ ἱερὸ ἔμενε ἀφύλαχτο, ὥπως ἡ νύχτα κούρασε τὶς ἰέρειες...

Μέσα στὸ κέντρο τοῦ ἦταν τὸ ἑξίστον ἀγαλμὰ πού παρουσίαζε παντάρμορφη τὴν Ἀφροδίτη, νὰ κρατᾷ τὸ χέρι κογγύλι, ἐνῶ στὸ λαμπρὸ τῆς γλυστροῦσαν τριαντάφυλλο. Κοντὰ τῆς παρέστεκε καὶ ὁ γυνὴς τῆς Ἐρωτας.

Θαυμάζοντας τὸ ὠραῖο καλλιτέχνημα, ἄθελά της ἡ Ἑλένη ἰσως νὰ σκέφτηκε, ὅτι ἡ Θεά εἶχε παντρεῖται τὸν χυλὸ Ἡφαίστο, πού ἡ ἀσχημία του τὴν ἔκαμε νὰ ποθήσει τὸν γεροδεμένο Ἀρη καὶ ἐξωθημένη στὴν ἀγκαλιὰ του πιάστηκε στὸ ἐπινοημένο ἀπ' τὸ σύζυγό της δικτυ, ὥστε νὰ ρεζιλευθῇ στοὺς ἀθανάτους.

Νάταν τάχατες καὶ ἡ δική της περίπτωση ὥπως τῆς Θεῶς; Νὰ μὴ χαιρόνταν ἕνα πῶς θερμὸ παλληκάρι; Τόση ἀτυχία στὶς ὁμορφιές; Χωρὶς ἀνταπόκριση ἀνάλογη;

Στράφηκε κατόπιν στὸ σύμπλεγμα τῶν κρατημένων ἀπ' τὰ χέρια «τρίτων Χάριτων» γεμάτων ἀπὸ δροσὰ καὶ λάμψη κοριτσιῶν, πού οἱ δὲν ἠμποροῦσαν τὴν Θεά, ἐνῶ ἡ τρίτη ἦταν γυρισμένη μετὰ τὴν ῥάχη.

Μετὰ τὴν ἐκπλήξη πλαστήσαν; Πόσο αἰῶνα ἠμποροῦσαν νὰ μιλοῦν; Κι' ἄλῃα διάβασε προσεκτικὰ τὶς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χαραγμένες ἐπιγραφές.

«Θεά Ἀφροδίτη, κυρίαρχος κόσμου».

«Τὰν χεῖρα ποτὲ φέροντα δεῖ τὰν τύχην ἐπικαλεῖν».

«Ὅλα τόσο ἀρμονικὰ συνδυασμένα, πλασιασμένα ἀπ' τὸ περιστύλιό του».

Ὅμως δὲν ὤρθη τὸ πῶς φυλάσσονταν ὁ «κευθὸς» τῆς ἡ μαγικῆς ζωῆς τῆς Κυθέρειας, πού καθὼς ὅλοι πίστευαν, ἐνίσχυσε τὴν ὁμορφιὰ καίνο πῶς τὴν ἀντίκρυζε. Σὲ τί ἀδύα του νὰ ἦταν κρυμμένη;

Ὅλες οἱ κουστοδιές τοῦ ναοῦ γινόνταν γιὰ νὰ τὴν ἐπαγρυπνοῦν ἀπ' τὸν φόδο μὴ καθῇ. Καὶ συχνὰ διαδίδονταν ἡ φήμη, πῶς οἱ Μοῖρες μετὰ τὸν κλέψαν. Πῶς πειρατὲς ἔρχονταν γι' αὐτή...

Ἀλλ' ὅμως ἀν ἔμελλε νὰ συμβῇ αὐτό. Ἡ ὁμορφιὰ θὰ πτεροῦγγε παντοτεινὰ ἀπ' τὸ νῆσι. Τὰ Κύθηρα θ' ἀπέμειναν «κρῆνὸ γυνόν», δράχος χωρὶς θέλητρο καὶ ἡ Κυθέρεια ἴσως σδυνόταν...

Προσπλημμένη στὶς ὑπόλοιπες λεπτομέρειες, ἐνοῦσε ξαφνικὰ πατήματα πίσω της στὸ δάπεδο τοῦ ναοῦ. Δὲν ἦταν τώρα μόνη. Κάποιος εἶχε ἀκόμα μῆτι.

Ὅταν γύρισε τὸ κεφάλι της, ἕνας ὁμορφος ἄνδρας προχωροῦσε σ' αὐτή.

Ξένος, σὰν Φρύγας... Εἶχε δὴ στὴ Σκάνδεα ἀραγμένη τὴν τρίτηρη του.

★
«Ὁ μὴ μὰς παραπαίρειν ἡ θεωρὰ, πῶς οἱ ἀντιθέσεις σμίγουν, λ.χ. ὁμορφιὰ μ' ἀσχημία, ἡ ὁμορφιὰ μετὰ τὴν δύναμη, καὶ τὰ ὁμοιογενῆ, ὁμορφιὰ μ' ὁμορφιὰ, ἔχουν τὴν ἑλῆς τους. Ἀν γιὰ λίγο ἀποθηθῶν, τοῦτο πλάθεται σὰν τυπικὸ πρόσχημα, καὶ σὰν ἀπὸ στοχευὼδη προφύλαξη».

Ὅταν οἱ δὲν ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Πάρις ἀντικρύστηκαν στὸ νῆσι μιὰ ἀμνηχανία ἀπόδομη τοὺς κατέλαβε. Ὡστόσο μιὰ ἀξιογράφηστη λάμψη πέρασε τὴν μορφὴ τους. Μετὰ μιὰ κοφτερὴ ματιὰ ἀναμετρήθηκαν.

Κατάχλωμος ὁ Πάρις τῆς πρόφερε τ' ὄνομα. Ἑλένη!... καὶ ὥπως ἔρχισε νὰ ἀποδιώχνει τοὺς δισταγμούς καὶ τὴν σάστιση συνέχισε: «...Ἀχραντὴ!... πόσο χάρδι σκόρπας; Μόνον μ' ἔχαν αὐτὸ θὰ σὺλεγα τὴ θλίψη μου, ξέρω πόσο ξένος εἶμαι γιὰ τὴν ψυχὴ σου. Σκορπῶ στὰ λόδια σου τὶς ἐλπίδες, τὰ ὄνειρά μου...».

Ἐκεῖνη, εἶχε αἰσθανθεῖ μιὰ συγκίνηση. Προσπάθησε νὰ ξεφύγει μὴ τὸν ἄκουσε. «Μὴ φεύγεις, εἶπε, μετὰ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Παρά τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Τριφυλλεῖου Ἰδρύματος (Νοσοκομείου καὶ Γηροκομείου), ἐλάδομεν μιὰν ἐπιστολὴν τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἐδημοσιεύθη ἤδη εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τοῦ φθύνου φθύνου τῆς συναδέλφου «ΚΥΘΗΡΑ-ΤΗΚ ΔΡΑΣΙΣ».

Ἀποπὸς ἡ ἐνέργεια διὰ δύο λόγους. Πρῶτον διότι ἡ ἐπιστολὴ ἀπερρίθητο πρὸς ἡμᾶς καὶ εἶχομεν τὸ προαδίσταμα εἰς τὴν δημοσίευσίν της, καὶ δευτέρον διότι ἐν προλόγῳ ὁ ἐπιστολογράφος, διατεπώνει ἀμφιβολίας διὰ τὸ ἂν θὰ τὴν δημοσιεύαμεν. Ἐ-

πὶ πλέον δὲ ἐπικαλεῖται καὶ τὸν περὶ Τέπον Νόμον.

Χωρὶς νὰ ἐποχοῦμεθα εἰς ἀπάντησιν, διότι οὐδεὶς Νόμος τῆς Δημοκρατίας ἐμποδίζει τὸν Τέπον ἀπὸ τὸ νὰ στηλιτεύῃ τὰ κακῶς κείμενα, καὶ νὰ θέτῃ τοὺς πολιτὰς ἐνώπιον τῶν ἐθνητῶν, ἐν τοῖτοις καὶ μόνον διὰ τοὺς Κυθηρίους, οἱ ὁποῖοι δικαίως ἀναμένουν τὴν ἰδικὴν μας θέσιν, ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς τελευταίας παραγράφους τοῦ ἀρθρου τῆς ἐφημερίδος μας τὸ ὁποῖον ἐθίξεν τὸν κ. τῶς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Δὲν κατηγοροῦμεν. Ἀνησυχοῦμεν μόνον διὰ τὸ ἀρνητικὸν τρόπον Διοικήσεως τῶν Ἰδρυμάτων μας, καὶ παραθέσαμεν τὰ ἀνωτέρω ὀλίγα διὰ τὰ σκιαγραφῶμεν τὸν τρόπον αὐτόν.

Ἡ ἐφημερίς μας δὲν ἔχει ἐμπαιθείας, ἀπλῶς μεταφέρει εἰς τὰς στήλας της τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς ἀνησυχίας τῶν Κυθηρίων, καὶ πιστεύει ὅτι οὕτω πράττουσα προσφέρει σοβαρὰν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὅλην Κυθηραϊκὴν ὑπόθεσιν.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, εἶναι προτιμωτέρα μία ἀξιοπρεπὴς ἀποχώρησις παρά ὁ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐξαναγκασμὸς εἰς αὐτήν.

Ταῦτα καὶ οὐδὲν ἕτερον ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον κακῶς ἀνεφύη.

καθ' ἡμᾶς, ἐκ τοῦ κατὰ μῆνα Ἀθροστον κυρίου ἀρθρου μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ κ. Ἐρώ».

φωνὴ ἀπελπισμένη, ἡ Θεά, ἡ Θεά θέλει νὰ σταθεῖ κοντά μου. Ὅταν ἡμίονα στοὺς Φρυγικοὺς κάμπους τὰ πολυτὰ, πού δὲν ἐνοῦθα τὴ λαλιὰ τους, κλαδοῦσαν τὶς χάρες σου. Πόσο σὲ ζητοῦσα παντοῦ; Νὰ κίνησα στὸ τόσο μακρυνὸ ταξίδι...». — «Δὲν νοιώθω, τί ζητᾷς;» τ' ἀπάντησε σιγαλὰ, κοιτάζοντάς τον στὰ μάτια. «Ξένη, πῶς ἔχεις ἀνάλαφρη σ' ἀλήθεια χάρη, ἡ παρηγορητικὴ χώρα σου θάχει πολλὰς πῶς ὁμορφες μου γυναῖκες».

«Ὅχι» τῆς εἶπε. Ἡ ὁμορφιὰ μπορεῖ νὰ μὴν ἔχει ἄραρ, ζυγίζεται ὁμως συγκριτικὰ. Καμμιὰ δὲν ἔχει τὸ χρυσάφι σου, τὰ πτερὰ νὰ τὴν σηκώνουν τόσο πᾶνῳ, πῶς ψηλά, ἰσως καὶ ἀπ' τὶς Θεές...». Ὁθέλει ἡ Ἑλένη ἔτσι ἀπὸ τὸ ἐνστατικό της μὴ καὶ ἀπ' ἀδύρητη ἀνάγκη νὰ τοῦ θυμίσαι, πῶς ἦταν ἡ ἀγαπημένη ἐνὸς σύζυγου στοργικοῦ καὶ καλοῦ βασιλεῖ, ὅτι ἐλάτρευε τὴν Σπάρτη καὶ τοὺς πολίτες της καὶ ὅτι τὸ παιχνίδι τοῦ ἔρωτα τῶς ἐπανεὶλημμένα γευθῇ, γινώριζε πόση χίμαιρα κρατοῦσε... ὅμως ἀντελήφθη πῶς ἦταν πῶς στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πάρι...

Ὁ Φρύγας εἶχε μιὰ παράξενη γοητεία. Τῆς τὸν ἐπέδαλε ἡ Κυθέρεια... ★

Ἡ τρίτηρ σκόνταψε στὴν τρικυμία. Τὸ κλεφτὸ ζευγάρι σκόρπισε στὰ κύματα φιλιὰ.

Ἡ εὐτυχία εἶναι πάντοτε νυσταγμένη. Δὲν ἀνοίγει ποτὲ καλὰ τὰ

μάτια της. Ἦσαν ἀνυπόμονοι νὰ πᾶνε πῶς; Τὶ θάκαναν πῶς πέρα;

Οἱ ἄνθρωποι πού σκούζαν πῆγαν νὰ τοὺς φοβίσουν, ὅμως τὸ περὶ τῆς νύχτας τοὺς γλύκανε τὴν πεποίθησιν γιὰ τὴν χαρὰ.

Ἡ τρικυμία θὰ περάσει, ὡς περιμένομε, λέγαν. Ἐξέαν, πῶς τούτῃ ἡ ἄλῃα, ὅσο καὶ ἂν μούσκευε τὶς ἀντένες καὶ τὰ πανιά τοῦ σκάφους τους, ὅσο καὶ ἂν τὴν ζύγωνε ἀκόμη τῶρα ὁ χειμῶνας ἦταν τῆς Θεῶς.

Ἡ Κυθέρεια, συνοδευμένη ἀπὸ κροῦπ Νηρηίδων καὶ Τρίτωνων, καθάλα σὲ μιὰ ἱπποκάμη μετὰ τὴν θωπευτικὴ πνοὴ τῶν ξέφυρων τῆς ἄρεσε νὰ τὴν περᾷ πηγαίνοντας ἀπ' τὰ Κύθηρα σ' ἄλλο τῆς μεγάλο νησί, τὴν Κύπρο, ὅπου καὶ τὴν ὑποδεχόντουσαν οἱ ὦρες μετὰ τὸν ἔρωτα, στεφανώνοντάς τὴν ἡ Πεθεῶ.

Ἐξ ἄλλου καὶ οἱ ἀφροὶ τοῦ πέλαιου αὐτοῦ είχαν σταθεῖ τὸ λίκνο της, ὅταν ἀνεδύθηκε στὸ πῶς. Λέγαν πῶς διάδωκε τὸ πέλαιος τῶς Θεῶς, πού ἂν καὶ πρωταντίκρυσε τὰ Κύθηρα δὲν πρόφτασε νὰ τὰ πατήσῃ μετὰ τὸ πόδι της. Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κύματα τὴν ἔφτασαν στὴν Κύπρο...

Ὁ Πάρις καὶ ἡ Ἑλένη ἦσαν μακρὰ πῶς ἀπ' τὸ νῆσι πῶς τοὺς πρόσφερε τὴν σπάνια στιγμὴ τῆς γνωριμίας τους καὶ τοὺς ἔσμιξε μαζὶ. Μ' αἰσθητὴ δύναμιν νυσταγίας ἀναζητοῦσαν στὰ μάχη τ' ὀρίζοντα τὴν πανταστικὴν σκιά του. Τῶς ἔμενε προστάτιστα πάντα ἡ Θεά του καὶ θὰ τοῦ ἦσαν «εἰσαὶ εὐγνώμες...».

MIX. K. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΙΣ
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ - ΚΥΘΗΡΩΝ

Με τὸ νεότευκτον ΦΕΡΡΥ - ΜΠΩΤ

“ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ,”

ΕΚΑΣΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

8 π.μ. ΔΙΑ ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ

Πληροφορίαι — Ἐξοπηρέτησις

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ

ΝΕΑΠΟΛΙΣ - ΒΟΙΩΝ ΤΗΛΕΦ. (0732) 41.214

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

Εξ όσων επίσημως πληροφορούμεθα, ως άλλωστε προκύπτει καί εξ έγγραφου της Νομαρχίας (Διαμερίσματος Πειραιώς), διατέθησαν κατά τὸ λήγον έτος διά έργα οδοποιΐας εἰς τὴν Νήσον μας, πλέον τῶν ἐξ ε-κατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ πόσον αὐτὸ διατέθη σχεδὸν ἐξ ολοκλήρου εἰς τὴν ἐπισκευὴν τμημάτων τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Ἀγίας Πελαγίας — Χώρας, καίτοι κατὰ τὴν δημοπρασίαν τῶν ἔργων προσέβλεπετο ἡ ἐκτέλεσις ἔργων καὶ εἰς ἄλλο ὁδικὸν τμήμα τῆς Νήσου.

Ὅμως, καὶ αὐτεῖναι τὸ δυσάρεστον, ἐνῶ ὅλοι ἀνεμένονεν ὅτι αἱ συντελεσθεῖσαι ἔργασίαι θὰ ἔλθουν τουλάχιστον διὰ μερικὰ ἔτη τὸ πρόβλημα τῆς ἀνέτου διακινήσεως τῶν τροχοφόρων εἰς τὰ ἐπισκευασθέντα σημεῖα τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ, δυστυχῶς ἐπληνθήμεν. Καὶ τοῦτο διότι ἔδη ἤρχισεν ἡ φθορὰ ὠρισμένων ἐκ τῶν ἐπισκευασθέντων τμημάτων τῆς ὁδοῦ μετ' ἀποτέλεσμα μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τοῦ πέρας τῶν

ἔργων, νὰ δημιουργηθῶναι παγίδες ἢ λόγω κακῆς ἐπιστροφῆς, ἢ λόγω κακοῦ ὑπολογισμοῦ εἰς τὴν ὑπόστρωσιν τῆς ὁδοῦ ἢ ἐποὶα εἰς πλείστα σημεῖα εἶναι ἀνύπαρκτος μετ' συνέπειαν τὴν καθίζησιν τοῦ ἑδάφους, καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀσφαλτικοῦ τάπητος, ὁ ὁποῖος εἶναι περισσύτερον ψιλὸ χαλίκι παρὰ ἄσφαλτος.

Γνωρίζομεν δέ, ὅτι πλείστα παρόμοια διατυπῶνται ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Νήσῳ ὑπευθύνους διὰ τὴν κακὴν ἔργασίαν ἢ ὁποῖα ἔγινεν, καὶ διερωτῶνται ὅλοι τὸ πῶς αἱ ἀρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τῆς Νομαρχίας, δὲν ἀντελήφθησαν τὰς γενόμενας κακοτεχνίας.

Μήπως θὰ ἔπρεπε ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς, νὰ ἐπιληφθῇ τῶν παραπόνων τῶν διατυπωμένων ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν, διὰ τὴν κακὴν ἔργασίαν ἢ ὁποῖα ἔγινεν καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν, ἐν τελευταία ἀναλύσει, δὲν διατέθησαν καὶ ὀλίγα χρήματα;

Αὐτὸ μᾶς λείπει;

Πληροφορούμεθα, ὅτι πολὺς λόγος γίνεται τελευταίως, στὸν Ποταμό, γιὰ τὴν ἔδρυσιν Πνευματικοῦ Κέντρου!

Δηλαδή, ἂν καταλάβαμε καλὰ, ἡ κῆψις εἶναι νὰ βρεθῇ ἓνας χώρος, νὰ στηθῇ μιὰ μικρὴ ἔδρα, νὰ μπου ἀκρίβως καθίσματα, καὶ νὰ συγκεντρῶνται ἐστὶν αἰθροῖα αὐτὴν ἀνθρώποι: κάποιον πνευματικὸ ἐπιπέδου, ποὺ θὰ συζητοῦν ἐπάνω σὲ διάφορα θέματα ποὺ θὰ τοὺς ἀνεβάζουν τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο.

Μέχρις ἔδω καλὰ. Ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα εἶναι, ἐὰν θὰ βρεθῶν καὶ ὁμιληταὶ καὶ ἀκροατῆρις; Ἐὰν τόπο ποὺ φθίνει: μετ' ἀποδευτικὸν ρυθμὸν καὶ ποὺ ὡς μόνη πνευματικὴ ποι-κί-α καὶ τροφή ἔχει τὴς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ λαϊκοῦ περιεχομένου.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμη δεχθῶμε ὅτι ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ἄνθρωποι ποὺ μποροῦν νὰ μαζεθοῦν καὶ νὰ κάνουν μιὰ ἐλεύθερη συζήτηση: ἐπ' αὐτὸν σὲ διάφορα θέματα, εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶνε σὲ ἓνα εἰδικὸ διαρρυθμισμένο γι' αὐτὸ τὸν σκοπὸ χωρὸν, ὅταν νὰ πρόκειται αὐτὸς νὰ τοὺς ἐμπιεύσῃ ὥστε νὰ ἀναπτύξουν καλότερα τὴς ἀπόψεις τοὺς;

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ὁ Ποταμὸς ἔχει λύσει ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ καὶ ἀναζητεῖ «πνευματικὰς διεξόδους», ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ διατυπωθεῖσα αὐτὴ πρόθεσις.

Διὰ τὸν Ο.Τ.Ε.

Σφοδρὰ παράπονα διατυπῶνται τελευταίως διὰ τὴν κακὴν λειτουργίαν τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν τῆς Νήσου, ἀλλὰ καὶ τῆς δυσχερείας ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ αὐτομάτου δικτύου.

Εξ ὅσων ἐπληροφορήθημεν παρὰ τῶν ἀρμοδίων, τοῦτο ἀφελίστα: εἰς τὴν λόγῳ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Νήσον μας, συχνὴν διάβρωσιν τῶν καλωδίων μετ' ἀποτέλεσμα νὰ καταστρέφονται ταῦτα συχνάκις πρὸς ζη-

μίαν καὶ τοῦ Ο.Τ.Ε καὶ τῶν κατοίκων.

Δὲν γνωρίζομεν βεβαίως πῶς ἀντιμετωπίζεται ἀλλάχου τὸ πρόβλημα, διότι ἀσφαλῶς αὐτὸ δὲν συμβαίνει μόνον εἰς Κῶθηρα, ἀλλὰ τουλάχιστον ἂς γίνῃ μιὰ ἀνακοίνωσις τοῦ Ο.Τ.Ε ὥστε νὰ γνωρίζουν οἱ κάτοικοι: πότε θὰ μποροῦν καὶ πότε ὅχι νὰ ἔχουν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν μετὰ τὴν ὑπόλοιπον Χῶραν, διότι ὡς λειτουργοῦν σήμερον αἱ γραμμαὶ τῶν Κωθῆρων, ἐλάχιστα ἐξυπηρετοῦν τὸν τόπον.

Ἀκόμη ἓνα κληροδότημα

Ἡ ἐφημερίς μας ἔχει ἐπωμισθῇ τὸν ἄκριν ρόλον, τοῦ νὰ ἀνασύρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κληροδοτήματα εἴτε λησμονημένα εἴτε ἀργούντα.

Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ σήμερον. Συγκεκριμένως θὰ ἐνδιέφερε πολὺ τοὺς Κωθηρίους νὰ ἐπληροφοροῦντο τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ἀρῶνι ἢ Μπούα, ὁ ὁποῖος δι' αὐτῆς καθώρι-ζεν τὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ

Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ εἰς Διακώ-φει, καὶ ἄλλα τινά.

Νομίζομεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ θέμα ἁπτεται ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, θὰ ἦτο σκόπιμον ὁ Μητροπολίτης μας νὰ ἀναζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης νὰ πληροφορηθῇ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὥστε καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ διαθέτου νὰ ὁλοκληρωθῇ ἀλλὰ καὶ νὰ σταματήσουν τὰ διαδιδόμενα περὶ τὴν διαθήκην ἐν τῇ Νήσῳ.

Ὑπουργικὴ ἀπάντησις

Παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Γ. Ράλλη, ἐλάβα-μεν τὴν κάτωθι ἀπάντησιν, ἐπὶ σχε-τικῶν αἰτημάτων μας ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀεροδρόμιον Κωθῆρων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΙΟΥΡΓΟΣ

Α. Π. Α 2830

Ἐφημερίδα «Φωνὴ τῶν Κωθῆρων»

Κοκκιναρὰ 18

ΚΗΦΙΣΙΑΝ ἈΤΤΙΚΗΣ

Κύριοι,

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ διατυπωμέ-νον εἰς τὸ ἀπὸ 3 τρέχοντος σημείω-μά σας αἴτημα περὶ τοῦ ἀεροδρομίου Κωθῆρων, εὐχαρίστως σὰς πλη-ροφῶ ὅτι προωθείται καὶ ὑπογρά-φεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν Προεδρι-κῶν Διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποῖου μετατρέπεται εἰς κρατικὸν τὸ κοι-νοτικὸν ἀεροδρόμιον Κωθῆρων. Ἡ μετατροπὴ αὕτη ἐκτὸς ἄλλων πλε-ονεκτημάτων, θὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν εὐχερεστέραν χρηματοδότησιν τῶν ἀπαιτούμενων σχετικῶν ἔργων ἢ ὁποῖα μέχρι τοῦδε δὲν ἦτο δυνα-τὴ λόγῳ τῆς λειτουργίας τοῦ ἀερο-δρομίου ὡς κοινοτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1975.

Φιλικά

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΙΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπο-λίτης κ.κ. Γερόθεος, κατὰ τὴν ἀρμόδιον ἔλευσιν τον εἰς Ἀ-θήνας ἔσχεν τὴν ἐνκαιρίαν, νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλόσεως ὠρι-σμένων ζωτικῶν θεμάτων ἀφο-ρῶντων εἰς τὴν Νήσον μας.

Ὀντω, τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἐ-πεσκέφθη τὸν Ὑπουργικὸν Κοι-νωτικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Χρυσαν-θόπουλον, μετὰ τοῦ ὁποῖου συν-εζήτησε διὰ μακρῶν τὸ θέμα τῆς Διοικητικῆς Διενθύνσεως τοῦ Τριφυλλείου Νοσοκομείου Κωθῆρων, καθὼς καὶ τὸ θέμα τῆς ὁριστικῆς πληρώσεως τῆς θέσεως τῆς Διευθυντικῆς τῆς Οἰκογενετικῆς Σχολῆς Μυλοπο-τάμων.

Μετὰ σόσκεψιν ἡ ὁποία ἐρέ-νετο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ὑ-πουργοῦ καὶ μετὰ ἐπαρειακῶν παραρτήσεων τοῦ Ὑπουργείου, ἐ-δόθη λύσις εὐφρότερη τὰ θέ-ματα καὶ ἀναμένεται ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἡ κοινοποίη-σις εἰς Κῶθηρα τῶν σχετικῶν ὁ-πορητικῶν ἀποφάσεων, μετὰ τὰς ὁποίας ὀφθαλμίζονται ὁριστικῶς ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω ἐκκρεμύ-τητες.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976, ἀναλαμβάνει καθήκοντα Δ)ντοῦ τοῦ Ἀκτινολογικοῦ Τμήματος τοῦ Νοσοκομείου Κωθῆρων, ὁ κ. Γεώργ. Πασσάς.

Ὁ νέος Ἀκτινολόγος μας, ἔ-χει μακρὰν ἐκπαίδευσιν καὶ θη-τεῖαν εἰς Ἀγγλίαν, κατὰ τοὺς γνωρίζοντας δὲ αὐτόν, πρόκει-ται περὶ ἀρίστον ἐπιστήμονος, ὅστις πολλὰ δύνανται νὰ προσφέ-ρῃ εἰς τὴν Νήσον μας καὶ ὡς ἱατρός καὶ ὡς ἄνθρωπος.

Εὐχόμενοι εἰς αὐτόν, καλὴν διαμονὴν εἰς Κῶθηρα μετὰ τῆς οικογενείας του, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀγαπήσῃ τὴν Νήσον μας καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΥ

Ἐνῶ ἡ ἐφημερία μας ἐξετυπῶτο, ἐπληροφορήθημεν τὴν νέαν σύνθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥ-ΘΗΡΩΝ καὶ τοῦ ΚΑΣΙΜΑΤΕΙΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ, ἥτις προ-ῆλθεν ἐξ ἐκλογῆς, συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον Καταστατικὸν τῶν Ἰδρυμάτων αὐτῶν, ἡ ὁποία ἔλαβεν χώραν τὴν μεσημβρίαν τῆς 7ης Δεκεμβρίου ἐ.ε.

Κατὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν Συνέλευσιν, παρέστησαν 24 ἀντιπρόσωποι ἐκπροσωποῦντες τὰ ἔχοντα δικαίωμα ψήφου Κυθηραῖκά Συμβούλια, οἵτινες καὶ ἐξέλεξαν τοὺς κάτωθι, μετὰ τὰς ἀντιστοιχίας πρὸς ἕκαστον ψήφους:

1. Δημήτριος Κόμης	ψῆφοι	23 Δικηγόρος
2. Παναγιώτης Κασσιμάτης	»	22 Τ. Ἐπιθεωρητῆς
3. Βασίλειος Μπαθέας	»	21 Βιομήχανος
4. Δημήτριος Κυριάκης	»	21 Ταξίαρχος ἐ.ά.
5. Γεώργιος Ι. Κασσιμάτης	»	20 Ἐντ. Καθηγητῆς Πανεπιστημίου
6. Πάνος Τριφυλλῆς (Φύλλης)	»	20 Ἐπιθεωρητῆς Μονοπωλίων
7. Κων)νος Λουράντος	»	14 Δικηγόρος
8. Χαράλαμπος Κρίθαρης	»	13 Ἰατρός
9. Χαρίλαος Σαραντόπουλος	»	11 Τμημ. Ὑπουρ. Οἰκονομικῶν

Τὸ νέον Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τεσσάρων παλαιῶν μελῶν καὶ πέν-τε νέων, θὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα, προκειμένου νὰ συγκαρτηθῇ εἰς Σώμα καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου του.

Ἡ ἐφημερία μας, αἰσθάνεται ἰδιαίτερον ἱκανοποίησιν διότι εἰς τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον συμμετέχουν ζωντανὰ Κυθηραῖκά στοιχεῖα, ἐγνω-σμένων ἱκανοτήτων τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνασύρουν ἐκ τοῦ τέλματος τὰ Κυθηραῖκά Κληροδοτήματα, νὰ τὰ ἐνεργοποιήσουν καὶ νὰ ἀφήσουν ἐπο-χὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Νήσου μας.

Ἐτι δὲ περισσύτερον, εἶναι ἄκρως εὐτυχῆς διότι εἰς τὸ νέον Συμβού-λιον περιλαμβάνονται ἐκλεκτοὶ Κυθηριοὶ ἐπιστήμονες, ὡς τὸ εἶχεν ὑποδεί-ξει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν, ἐναντι τῆς Κυ-θηραϊκῆς ὁλότητος, νὰ ἐπωμισθῶν τὴν εὐθύνην, τῆς Διοικήσεως τῶν Ἰδρυ-μάτων καθόσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἐμφοροῦνται ἀπὸ πρακτικὰς ἀντιλήψεις ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν.

Τηλεγραφικὴ διαμαρτυρία

Ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μας ἀπεστά-λη πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ο.Τ.Ε κ. Πε-τροπουλέαν, τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὴν Νήσον μας τηλεφωνικὴν κατάστασιν.

Κύριον
Μ. Πετροπουλέαν
Διοικητὴν Ο.Τ.Ε.
Σταδίου 15

Εἰς Ἀθήνας

Γνωρίζομεν ὅτι αἱ τηλεφω-νικαὶ ἐπικοινωνίαι τόσον ἐντὸς τῆς Νήσου τῶν Κωθῆρων ὅσον καὶ ἐκ-τὸς αὐτῆς καθίστανται προβληματι-καὶ λόγῳ παντελοῦς ἀδιαφορίας τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων.
Αἱ γενόμεναι προσπάθειαι ἐργασί-αι μαρτυροῦν προχειρότητα μετ' ἀπο-τέλεσμα ἡ Νήσος καθημερινῶς σχε-δὸν νὰ ἀπομονοῦται ὡς νὰ πρόκειται περὶ τμήματος ξένου πρὸς τὴν Ἑλ-ληνικὴν Γῆν. Φρονώμεν ταπεινῶς ὅ-τι εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχὰς καθίσταται ἐπὶ πλέον ἐπιτακτικὴ ἡ ἀρτία λειτουργία τῶν Τηλεπικοινωνι-ῶν πρὸς θεραπείαν πολλῶν καὶ ὀδυνηρῶν ἀναγκῶν καθ' ὅσον καὶ ἡ Νήσος τῶν Κωθῆρων κατ' ὁσίαν δέον νὰ λογίζεται παραμεθόριος πε-ριοχή.
Ταῦτα γνωρίζομεν ὅτι κατ' ἐν-κρίνωσιν κατ' ὅσον ἐν Κωθῆροις μόνη ὀνότερα ἀρχὴ εἶναι ἡ Ἱερὰ Μητρό-πολις.
Ἐν Κωθῆροις τῇ 24—11—1975
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΓΕΡΟΘΕΟΣ

Δρομολόγια «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ»
Χειμερινῆς Περιόδου 1975 — 76
ἰσχύοντα ἀπὸ 1) 11) 75 — 31) 3) 76

ΕΚΑΣΤΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ — ΤΕΤΑΡΤΗΝ — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

★

Ἀναχώρησις ἀπὸ Ἀθῆνας ὥρα 09.00'

Ἀναχώρησις ἀπὸ Κῶθηρα ὥρα 10.25'

★

Κόμιστρα ἀπὸ Πρακτορεῖον καὶ Χώρα πρὸς Ἀεροδρόμιον καὶ ἀντιστρόφως Δρχ. 18.

★

Ἐκδοσις εἰσιτηρίων δι' ἑλπὴν τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκδοσις εἰσιτηρίων καὶ Διαδατηρίων

δι' ἐξωτερικὸν «Ὀλυμπιακὴ» ΚΥΘΗΡΩΝ

★

Ἄν) τῆς Ε. ΣΟΦΙΟΣ

Τηλέφ. 33.020 — 33.294 — 33.250

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ω.Ρ.Λ.

Σουλίου 4 — Ἀθῆναι.

ΤΗΛ. 621-001

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 5—8 Μ.Μ.